

Нъ съ сичко-то това, Българія не можаше още въ това врѣмя да ся нарече съвршено Христіанска, ако и да бѣше кръстена; зашто да кръсти нѣкой единъ народъ, и да го научи на догматы-ты на Вѣрѣ-тѣ и на длѣжности-ты, които ги прѣдписва Црква-та, сѣ работы различни. Да кръсти е лесно; нѣ да научи нѣколко ученици иска трудъ и врѣмя: нѣ за да научи нѣкой цялъ народъ што трѣбва? Каквы трудове сѣ испытали за двѣ-ты тѣя работы Борисъ и Меѳодій и тѣхнитѣ сподвижници не е извѣстно, нѣ че сѣ испытали много, това е несъмнѣнно.

Ето что можемъ да кажемъ съ достовѣрность за кръщеніе-то на тоя народъ. Като не знаемъ подробности-ты на голѣмѣ-тѣ тѣж работѣ, тя естествоно ся показва намъ тъмна, затова и сѣтнини-ты нейны въ другы-ты области на Вѣсточнѣ Европѣ сѣ тъмны. Какъ, при каквы обстоятелства, при какво вліяніе, истый той Гръцкый обрядъ прѣмина въ Сръбіѣ, Илирикѣ, Влахыѣ, Трансилваніѣ, Унгаріѣ, Моравіѣ, Богеміѣ и Россіѣ на скоро начнахъ да обяснявать, нѣ побрѣкахъ всичко, и всичко като напрѣдъ останува тъмно. Нѣмаме вѣрны источники, свидѣтели, а които имаме, ти не достигать за да рѣшаютъ истинѣ-тѣ, или поне вѣрность-тѣ. Отъ неясны и сръщурѣчны свидѣтельства не можемъ извади вѣрно слѣдствіе, и работа-та до тогава останува подъ сѣдъ, докль не изнамѣрятъ сказванія близо до онова врѣмя, въ което ся е кръстила Българія, или поне да проникнѣтъ въ политическы-ты сѣотношенія и взаимно-то вліяніе между Имперіѣ-тѣ, Българско-то Государство и горѣречены-ты народы, и да издыратъ тѣя обстоятелства и причины, които бяхъ на Христіанскѣ-тѣ Вѣрѣ, така да кажемъ, като мостъ, за да прѣминува изъ Българіѣ въ речены-ты земи. Съ това ще ся пояснятъ малко-то свидѣтельства на съврѣменны-ты писатели, и ще ся замѣни това сѣще-то признаіе на тоя народъ, за кръщеніе-то на който трѣбва да ся говори.

Весма малко-то источники и свидѣтельства, които имаше за тѣж работѣ, можтъ нѣколко само да подтврѣдятъ това, което е вече доказано. На тѣя трѣбва да обрнежъ весма испытно вниманіе, за да издыримъ, не сръщудуматъ ли